

Кардуччі Джозуе

Біографія

КАРДУЧЧІ (Carducci) Джозуе (27.VII 1835, м. Вальді Кастелло — 16.II 1907, Болонья) — італ. поет, учений і громад. діяч. Закін. 1856 Пізан. ун-т. Читав лекції в Болон. ун-ті. У 50 — 80-х рр. був палким прихильником респ. ідей Дж. Мадзіні та Дж. Гарібальді, що відбилося на його творчості. Пізніше змирився з бурж. монархією, у 90-і рр. був сенатором. Збіркою "Юнацькі вірші" (1850 — 60) К. славить нац.-визв. боротьбу італ. народу, зокрема сіцилійців. Зб. "Легке й вагоме" (1861 — 67) — про земні радощі, перемогу людського розуму над реліг. мракобіссям. Всенар. захоплення в Італії викликала добірка віршів "Джузеппе Гарібальді". У зб. "Ямби й еподи" (1867 — 79) К. підніс на п'єдестал шани героїв, полеглих за Італію, затаврував лжепатріотів з панівних класів. Картини природи, пройняті пантеїстич. світовідчуттям, любовні переживання й спогади юності містить зб. "Нові вірші" (1873). У збірках "Варварські оди" (1877 — 93), "Рими й ритми" (1901) зобразив боротьбу середньовічних міських комун, героїку Рисорджименто. Автор наук. праць про найдавніший і новітній періоди історії італ. л-ри ("Про розвиток національної літератури", 1868 — 71) і літ.-крит. статей про Данте, Ф. Петрарку, Дж. Боккаччо та ін. Лауреат Нобелів. премії (1906). Присвятив вірш укр. співачці С. Крушельницькій. Окремі вірші К. перекладали П. Грабовський, В. Щурат, Я. Бардигола, Д. Паламарчук та ін. Про К. згадували І. Франко, Леся Українка, М. Бажан.